

Posudek bakalářské práce Barbory Špádové

Trojmezí. Motiv města v románu Daniely Hodrové a Michala Ajvaze

Ústav české literatury a literární vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy

Autorka se ve své bakalářské práci rozhodla věnovat literárnímu prostoru města. V úvodu si jeho pojetí zužuje na dvě roviny, a sice funkční toposémii a na symbolickou (mytickou, ideovou) reprezentaci prostoru v textu. Terminologickou a metodologickou oporu jí poskytla především mytopoetika Daniely Hodrové, ale z dílčím charakteristik a poznámek je znát autorčina obeznámenost i s další sekundární literaturou k problému literárního prostoru. Samotná analýza, jak je patrné z názvu práce, pak stojí na komparativní interpretaci románové trilogie *Trýznivé město* Daniely Hodrové a románu *Druhé město* Michala Ajvaze.

Pod vlivem prostudované literatury se autorka v první části práce zaměřila na vysvětlení pojetí města jako textu a definici různých narativních typů městských textů, poté následuje jakýsi toposémiotický katalog – topos městského centra a periferie, hranice a především poměrně precizně a inspirativně zpracovaný motiv stopy (ať už se jedná o stoupu senzuální či paměťovou). Ve čtvrté, závěrečné kapitole se pak věnuje poetice městského mýtu, obrazům řádu a chaosu, různým možnostem zobrazení „jiného“ města.

Barbora Špádová svou prací prokázala schopnost základní orientace v sekundární literatuře k tématu, které si zároveň dobře definovala a strukturovala. Oceňuji i kompozici práce, v níž se přirozeně – byť to občas vytváří jistý textový labyrint – prolínají pasáže teoretické, výkladové a interpretační. Z práce je rovněž znát určité autorčino okouzlení texty Daniely Hodrové, kvůli němuž se občas rozplývá hranice mezi jednotlivými typy citovaných textů a není vždy jasné, zda k nim autorka přistupuje jako k sekundární či primární literatuře (esejistické versus románové a literárně teoretické texty). V případě zaměření bakalářské práce by ostatně jejich záměna či ztotožnění nemuselo být na škodu, ale mělo by to být metodologicky transparentnější. Osobně ale takovéto okouzlení (pokud si je ovšem samo sebe vědomo) vítám, protože podle mého názoru k myšlení o literatuře patří. V tomto případě navíc i pozitivně ovlivnilo esejistický, čtenářsky osvěžující, styl, jež autorka zvolila.

Práce Barbory Špádové splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Mgr. Blanka Činátlová, Ph.D.

V Praze 1. září 2013